

Primátor Juraj Thoma
na lednové valné hromadě JVS
(Fotoreportáž na straně 2)

Od dubna přibyl celý provozní úsek a 54 nových zaměstnanců

Všechno začalo na apríla, ale nebyl to apríl. Právě 1. dubna Jihočeský vodárenský svaz po půlroční přípravě převzal od společnosti Čevak provozování své Vodárenské soustavy jižní Čechy. Po téměř dvaceti letech existence tak zásadně změnil svou podobu a strukturu. Ta se rozrostla o novou organizační složku - provozní úsek.

České Budějovice

Doposud svaz zaměstnával dvanáct lidí. K zajištění vlastního provozování soustavy přijal 54 nových, většinou z bývalého střediska Vodárenská soustava společnosti Čevak. Na provoz dispečinku však bylo třeba přijmout i nové zaměstnance. Provoz vodárenské soustavy je zajišťován ze tří pracovišť. První, nejrozsáhlejší, tvoří Úpravná vody Plav, která je centrálním zdrojem pitné vody pro Jihočeský kraj. Úpravná vody pracuje v nepřetržitém provozu, který zajišťují vždy tři zaměstnanci ve smě-

ně. Jejich povinností je zabezpečit výrobu pitné vody v dostatečném množství a kvalitě. K dispozici mají moderní řídicí systém monitorující provoz celé úpravně. Provoz všech souvisejících vodojemů a čerpacích stanic sleduje a řídí dispečer vodárenské soustavy. Ten má na svém pracovišti přehled o všech důležitých objektech.

68 objektů, 54 zaměstnanců

Informace o všech 68 objektech na dispečinku přicházejí pomocí telemetrických stanic. Dispečer kontroluje stavy hladin jednotlivých vodojemů, chod čerpacích stanic, průtoky na jednotlivých řadech. V případě zjištění mimořádných stavů informuje hotovostní techniky a montéry. Na Úpravě vody Plav je rovněž pracoviště strojní a elektro údržby. O provoz sítě v oblasti České Budějovice se zde stará skupina montérů s příslušným mistrem. Další zaměstnanci vodárenské soustavy jsou v Hlavatcích, kde je největší čerpací stanice na soustavě se stálou obsluhou. Ta zde zajišťuje i provoz úpravně vody v Husinci. Montéři spolu s mistrem dále zajišťují provoz dálkových vodovodů do oblastí Prachatic, Písku, Strakonice a Blatné. Třetí pracoviště je na objektu úpravně vody v Táboře. Zdejší zaměstnanci se starají také o provoz čerpacích stanic a vodojemů v oblasti Tábora. Provoz vodárenské soustavy zajišťuje ve výrobním úseku dohromady 54 zaměstnanců několika profesí.

František Rytíř (vpravo) se stal provozním náměstkem JVS.

Pomáhají i dodavatelé
Vodárenská soustava jižní Čechy má celkem 68 vodárenských objektů, 520 kilometrů vodovodních sítí s dimenzí

od DN 100 až po DN 1400, více než 500 menších podzemních objektů kalníků a vzdušníků po všech řadech.

(Pokračování na str. 2)

Pitné vody se loni prodalo méně, další pokles se čeká i letos

Vodárenskou soustavou jižní Čechy vloni k zákazníkům proteklo 16,5 miliónů m³ pitné vody. Ve srovnání s rokem 2009 to je o 1,1 miliónu m³, tedy o 6,3 procenta méně. Neznamená to ale, že by Jihočeši neměli o vodu zájem. Za poklesem prodeje jsou především nové, alternativní investice a větší využívání místních zdrojů.

České Budějovice

Nejpodstatnějším důvodem úbytku prodané vody ze soustavy je zprovoznění nové úprav-

ny vody Hrdějovice, která je alternativním zdrojem Českých Budějovic. Činnost zahájila v březnu 2009 a celý loňský rok už pracovala v běžném provozu.

Meziročně tak krajská metropole odebrala z vodárenské soustavy o 336 tisíc m³ pitné vody méně. Nižší odběr ovlivnil rovněž přechod Veselí nad Lužnicí na „bukovskou“ vodu a větší využití místních zdrojů v Českém Krumlově, Písku nebo nižší odběr Sezimova Ústí. Vše dohromady představuje pokles o 950 tisíc m³. „Ukazuje se, že ani výrazná stabilizace našich cen vo-

dy předané nemá zásadní vliv na chování odběratelů,“ poznamenává ředitel JVS Antonín Princ. Cena vody předané činila loni 13,43 Kč/m³, což bylo o 20 haléřů víc než v roce 2009. Dvoustupňová cena je dlouhodobě stabilní a pro rok 2011 dokonce meziročně klesla o 15 haléřů na 13,28 Kč/m³. Tuto cenu Jihočeský vodárenský svaz drží i poté, co od dubna po spo-

lečnosti Čevak převzal provozování vodárenské soustavy. Předpokládá se, že letošní prodej pitné vody z ní ještě klesne na zhruba 16 miliónů m³. Vedle očekávané snahy některých odběratelů posilovat využívání vlastních zdrojů vody se na tom projeví i ekonomická krize, například uzavření mlékárny v Prachaticích.

(O dopadech klesajících odběrů více v rozhovoru na str. 3)

EDITORIAL

Po jedenadvacáté

Červnová valná hromada Jihočeského vodárenského svazu má pořadové číslo 21. A přece lze říci, že je v něčem výjimečná - poprvé v celé historii svazu se schází za situace, kdy je svaz nejen vlastníkem, ale i provozovatelem Vodárenské soustavy jižní Čechy, kdy má díky novému provoznímu úseku nejvíce zaměstnanců a kdy bude muset také řešit úkoly a problémy, které ho dosud míjely. Sám fakt, že se ze „správce“ vodohospodářského majetku stala plnohodnotná firma, která bude muset na trhu podnikat jako každá jiná, je pak důsledkem rozhodnutí vedení, představenstva a dozorčí rady jít s kůží na trh. A po odstoupení dosavadního provozovatele soustavy převzít veškerou zodpovědnost na svá bedra. A protože dosavadní dozorčí radě končí mandát a valná hromada bude volit novou, je na místě jejím členům za efektivní práci poděkovat. Během čtyř let zažili přípravu, zadání a vyhodnocení tendru, podpis smlouvy o provozování a také její předčasné ukončení a zahájení vlastního provozování. Úkonů a odpovědností víc než dost. Stejný důk pak patří i těm členům představenstva, kteří se rozhodli ukončit svou činnost a budou nahrazeni podle nominace jednotlivých měst příslušných okresů.

Stavba dálnice D3 vyžaduje řadu přeložek jihočeské vodárenské soustavy

Stavba dálnice D3 mezi Tábořem a Veselím nad Lužnicí přiměla Jihočeský vodárenský svaz k mimořádné akci - výluce téměř 52 kilometrů dlouhého úseku Vodárenské soustavy jižní Čechy. Ta je nutná, aby bylo možné na šesti úsecích, v místech, kde se staví most nebo povede vozovka, přeložit hlavní vodárenský řad.

České Budějovice

„Výluka na tak dlouhém úseku je výjimečná. Je to obrovské území a příprava akce připomíná vojenské manévry s podrobným plánováním každého kroku,“ vysvětluje František Rytíř, náměstek pro provoz JVS. Tři nové vodárenské přeložky potrubí DN 800 se budou dělat mezi Veselím nad Lužnicí a obcí Myslkovice, další dvě se připravují u rybníka Koberný a za obcí Strkov, poslední u Plané nad Lužnicí.

Kvůli gigantické akci bude nutné uvést do plného provozu i záložní úpravnu vody v Táboře. Ta je udržovaná nyní jen jako rezervní s tím, že běžně vodu do sítě nedodává. Stane se tak 28. června v době generální odstávky této části vodárenské trasy. Odstávka, včetně všech manipulací spojených s vypouštěním, odkalováním a napuštěním řadu potrvá 30 hodin. Ve dvě hodiny v noci začnou montéři přestavovat vodárenské armatury na trase a do 6 hodin potrvá vypuštění řadu. Od 6 do 18 hodin budou

Jedním z míst, kde se musí přeložit trasa vodárenské soustavy, je i okolí Veselí nad Lužnicí, kolem něhož vede trasa dálnice i s novým mostem.

probíhat vlastní práce dodavatelských firem na propojení nových úseků potrubí. Po 18 hodině začnou proplachy a napouštění celého řadu. Občané, zásobování z vodárenské soustavy, by ale neměli během odstávky pocítit žádná omezení. Vodojemů budou před zahájením prací doplněny na maximální hladiny a pro větší bezpečnost bude celou dobu odstávky úpravná voda doplňovat vodojem Čekanice. „Odpovědnost je velká, ale vy-

pořádáme se s ní. Nejlepší referenci bude, když si toho veřejnost na Tábořsku ani nevšimne, když generální odstávku vůbec nezaznamená,“ poznamenal Rytíř. Přípravy na odstávku přitom už běží. Jasně jsou i další termíny - od 10. května do 2. června se

musí odkalit a propláchnout potrubí DN 1000 a DN 800 od vodojemu Chotýčany na Česko-budějovicku až do vodojemu v Táboře - Čekanicích. Tedy na trase dlouhé bezmála 52km.

(Pokračování na str. 2)

Rekordní investice a opravy vylepšily vodárenskou infrastrukturu v 56 akcích

České Budějovice

Loňský rok 2010 se stal nevýznamnějším investičním obdobím v dosavadní historii Jihočeského vodárenského svazu. Ten v něm na investice vydal 131 milionů korun a dalších 26,5 milionů na opravy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku. Celkem bylo v této době dokončeno 56 staveb.

K nejvýznamnějším akcím patřila rekonstrukce vodojemu Včelná, největšího v kraji, za 25 milionů korun a stavby v Úpravě vody Plav. Zde šlo o rekonstrukci rozvodny nízkého napětí a vybudování záložního zdroje elektrické energie, obě akce za zhruba 33 milionů korun.

Více než 20 milionů korun si vyžádala rekonstrukce řadu DN 400 mm v Plané nad Lužnicí v délce pěti kilometrů. Během ní bylo do azbestocementového potrubí vloženo nové potrubí IPE DN 300 mm. Další řad DN 400 se rekonstruoval v Sezimově Ústí.

Modernizací prošla také řada vodojemů, čerpacích stanic nebo vodárenského potrubí.

K nejvýznamnějším akcím patřila rekonstrukce vodojemu Včelná (horní snímek) a stavby v Úpravě vody Plav, kde šlo například o vybudování vlastního náhradního zdroje elektrické energie (spodní snímek).

Na severu Písecka začnou práce už letos

Dlouho připravovaná stavba nového vodovodního řadu, která by na severu Písecka napojila některé obce na Vodárenskou soustavu jižní Čechy, začne už zřejmě letos na podzim první etapou. Ta bude měřit 8 kilometrů a obec Mirovice napojí na vodojem Sedlice.

Dalšími obcemi, kterým by tato část pomohla vyřešit lepitelé problémy s pitnou vodou, jsou Lom a Škvořetice.

Stavební povolení nabylo právní moci v dubnu, v květnu pak bylo ukončeno výběrové řízení na zhotovitele díla. Dokončení této stavby se předpokládá v říjnu 2012.

Druhá etapa, dlouhá 12,5 kilometrů napojí na vodárenskou soustavu Čimelice a měla by začít v roce 2013. Nyní se projednává majetkoprávní vypořádání s majiteli pozemků a zpracovává se projektová dokumentace pro územní řízení.

V podobné fázi je rovněž příprava napojení Radomyšle a Oseka na soustavu. I zde je důvodem špatná kvalita místních vodárenských zdrojů, ovlivňujících další rozvoj obcí. Letos se předpokládá vydání územního rozhodnutí a podání žádosti o dotaci na Ministerstvo zemědělství pro rok 2012. V něm by měla tato stavba začít.

(Více o investicích v rozhovoru na straně 3)

Od dubna přibyl celý provozní úsek

(Dokončení ze str. 1)

Nejrozsáhlejším objektem je Úprava vody Plav s plochou 16 hektarů a dvě menší záložní úpravy Husinec a Tábor. S ohledem na rozsah celého vodárenského systému není možné, aby výrobní úsek byl vybaven vším zařízením, nutným pro provoz soustavy a všemi profesemi. Proto je provoz zajišťován ještě ve spolupráci s externími dodavateli. Dodavatelsky se řeší například všechny zemní práce, nákladní doprava, laboratorní rozbory, údržba řídicích systémů a softwarového vybave-

ní nebo revize vyhrazených zařízení.

Při zjištění poruchy na vodovodním potrubí informuje dispečer z velína ÚV Plav příslušného montéra a technika v dané oblasti. Pro případ poruchy na vodovodním řadu nebo závady na technologickém zařízení drží nepřetržitou pracovní pohotovost někteří z techniků, montérů nebo elektrikářů.

V případě větších problémů do práce nastupují i zaměstnanci, kteří hotovost nemají. Každý z nich cítí zodpovědnost za provoz soustavy a dodávku vody.

Náklady pod kontrolou

Převzetím Vodárenské soustavy jižní Čechy do vlastního provozování převzal na sebe Jihočeský vodárenský svaz velkou odpovědnost za plynulé zásobení celého kraje pitnou vodou. S ohledem na snahu o snižování nákladů se všechny provozní a administrativní činnosti zajišťují bez nároku na nárůst dalších zaměstnanců. To ale přináší na každého zaměstnance JVS vyšší pracovní nároky. Se stávajícím počtem zaměstnanců je třeba zajišťovat práce, které před vlastním provozováním zajišťoval Čevak.

František Rytíř,
náměstek pro provoz

Za účetní ztrátou je odpis řadu na Příbramsku

Účetní odpis zrušeného vodárenského řadu Nerestce - Zalužany na Příbramsku v zůstatkové hodnotě 52,4 milionů korun způsobil účetní ztrátu Jihočeského vodárenského svazu za rok 2010 ve výši 37,5 milionů korun.

Tento řad, vybudovaný na přelomu 80. a 90. let, tedy ještě před vznikem Jihočeského vodárenského svazu, do jehož ma-

jetku pak jen přešel, byl zrušen Městským úřadem Příbram. Ten později zvolil jinou vodohospodářskou strategii, bez využití Vodárenské soustavy jižní Čechy, a tento řad, který měl sloužit městu Příbram, se stal nepotřebným.

Dalším mimořádným nákladem, který se odrazil v loňské účetní závěrce JVS, byla zůstatková cena ČOV Vidov ve vý-

ši 5,2 milionů Kč, která byla převedena do vlastnictví obce. Po vyloučení těchto mimořádných vlivů bylo hospodaření JVS v roce 2010 v souladu s podnikatelským plánem. Finanční situace JVS je velmi dobrá. Zůstatek finančních prostředků a finančního majetku 108 milionů Kč je vyšší než úhrn všech závazků, dosahujících 33 milionů.

Stavba dálnice D3 vyžaduje řadu přeložek

(Dokončení ze str. 1)

Odkalení znamená celkem šest odstavků celé trasy po jednotlivých úsecích. Celá akce musí být koordinována s provozovatelem vodovodů v obcích, společností Čevak. Investorem těchto vyvolaných staveb je Ředitelství silnic a dálnic, odborné vodárenské práce jsou ale už na vlastníkově a provozovateli vodárenské soustavy, jímž je JVS. Další vyvolaná odstav-

ka stejného rozsahu se plánuje na září, kdy se napojí další tři úseky na trase Myslkovice - Tábor.

Trasa dálnice D3 koliduje s trasou vodovodního potrubí DN 800 (ÚV Plav - Tábor) na několika místech. Buď vede přímo nad současným vodovodem, nebo jej kříží. Proto se již vloni musel odkalit celý úsek od Úpravy vody Plav až do vodojemu v Táboře - Čekanovicích dlouhý 70 km.

Až se stavba této ostře sledované komunikace dostane za České Budějovice, dotkne se i okolí hlavní jihočeské továrny na výrobu pitné vody ÚV Plav. I zde v některých místech dojde k přeložkám hlavních řadů mířících odsud na Český Krumlov, Tábor a Včelnou, kde je největší vodojem v kraji. Při stavbě dálnice D3 kolem Českých Budějovic bude nutno na více místech přeložit hlavní řad pro trasu na Tábor a Jindřichův Hradec.

Na lednové valné hromadě dostaly navržené organizační změny zelenou

Předseda dozorčí rady JVS a starosta Strakonice Pavel Vondrys (vlevo).

Valná hromada Jihočeského vodárenského svazu 28. ledna v Českých Budějovicích schválila 96 procenty hlasů přítomných ukončení smlouvy s akciovou společností ČEVAK a zahájení vlastního provozu Vodárenské soustavy jižní Čechy.

Toto rozhodnutí tak managementu umožnilo v dalších dnech zahájit faktické převzetí provozu od společnosti ČEVAK, které bylo ukončeno k 1. dubnu.

Účastníky přivítal ředitel JVS Antonín Princ.

Starostů či jejich zástupců se dostavilo 96 procent oprávněných hlasů.

Nový starosta Tábora Jiří Fischer u registrace.

Největší počet hlasů drží České Budějovice, na valné hromadě zastoupené primátorem Jurajem Thomou (vlevo).

Ředitel Jihočeského vodárenského svazu Antonín Princ mluví o aktuální situaci a říká:

Soustavu mají ve svých rukách města a obce

Co bude znamenat pokles prodané vody? Má svaz dost prostředků na modernizaci a investice? Jak se mění po převzetí provozu vodárenské soustavy? To jsou otázky, na něž jsme hledali odpovědi v rozhovoru s ředitelem Jihočeského vodárenského svazu Antonínem Princem.

Loňský rok potvrdil, že pokles prodeje pitné vody není krátkodobou záležitostí, a že lze už mluvit o trendu. Jaké má důvody a kdy se ho podaří zastavit?

Důvody, proč spotřeba pitné vody klesá, jsou tři hlavní. Tím prvním, a také žádoucím, je snižování ztrát investicemi do vylepšení vodohospodářského majetku. Přímo v obcích a městech, i na naší soustavě. Druhým, už nepříznivým jak primárně z pohledu odběru vody, tak sekundárně z dalších ekonomických parametrů, je úbytek průmyslu, provozů nebo zemědělské produkce, při které se spotřebovalo velké množství vody. Ukončení takových provozů citelně zasahuje nejen obce a jejich obyvatele, ale právě i vodárenskou soustavu. A konečně třetí, rovněž významnou příčinou, jsou nové nebo obnovované místní zdroje některých měst a obcí. Což je trochu paradoxní, uvědomíme-li si, že tahle města a obce jsou rovněž vlastníky Jihočeského vodárenského svazu. Tyto zdroje jsou pak využívány primárně a vodárenská soustava funguje jen jako jakási pojistka, kterou si obce a města platí.

K čemu to povede?

Máme poměrně podrobně rešerše, výhledy a koncepce, a proto víme, že naše produkce pitné vody by neměla klesnout pod 15 miliónů kubiků.

Volání po intenzivnějším využívání místních zdrojů je podle mne krátkozraké. To není boj JVS o to prodávat vlastní produkt, ale konstatování faktu. Svaz je vlastnictvím měst a obcí Jihočeského kraje a naší povinností je tento majetek spravovat jako řádní hospodáři. To znamená, že udržujeme majetek měst a obcí včetně jeho správy, údržby, oprav a jeho rozvoje. Ročně na to vynakládáme v průměru téměř 100 miliónů korun. Tady vzniká paradoxní situace - města a obce mají vlastní soustavu a pak si ještě do svých rozpočtů dávají náklady na vlastní vodu. Jako by zapomínaly na to, že jsou vlastníky vodárenské soustavy! Tím do jisté míry soustavu lehce destruuji, protože ta je budovaná na nějakou kapacitu, takže si její produkci do jisté míry do budoucna i zdrazují. My totiž z tržeb za vodu prodanou vytváříme zdroje výhradně na investice do údržby, oprav a modernizace soustavy dlouhé přes 500 kilometrů a nemůžeme ji nechat stárnout.

Nebude pak potřeba vodu zdrazit, aby tyto finanční zdroje byly?

Samozřejmě, že i to hrozí. V roce 1997, kdy představenstvo JVS rozhodlo o cenovém moratoriu, bylo množství prodané vody podstatně jiné než nyní a přesto tehdejší konkurenční boj provozovatelů vedl k hledání a zapojování dalších zdrojů mimo soustavu. Dalším krokem k cenové stabilizaci bylo v minulosti i zavedení dvousložkové ceny, aby-

chom vybalancovali nerovnost, kdy některá sídla mají místní zdroj vody a soustavu jako pojistku. Tato forma zavedla, že se i ony podílejí na údržbě soustavy, že si hradí část, která jim garantuje, že v případě potřeby se na soustavu rychle napojí. Pitná voda se totiž musí vyrábět průběžně, nejde ji nadlouho někam uskladnit, což samozřejmě žádá i průběžné fixní náklady. Nakonec byl to i výraz solidarity s obcemi, které nemají žádný jiný zdroj pitné vody a byly by tak v nerovném postavení vůči ostatním.

Jak jsou takové úvahy daleko?

Zatím o změně strategie stabilizace ceny vody předané neuvažujeme. Nicméně je třeba s ní počítat, vědět o ní, debatovat a utvářet si názor. Jednou, a nevím, jestli letos, za rok nebo za dva, si na takovou otázku budeme muset jasně odpovědět. Taková je prostě ekonomická realita. Každoročně sledujeme, jak se nám zdražují vstupy - chemikálie, elektřina, kterou potřebujeme pro výrobu i dopravu vody soustavou, i cena surové vody. Přesto nadále trváme na před lety přijaté strategii stabilní ceny vody předané, která roste pouze o inflační index.

Debatujete o těchto tématech na představenstvu?

Samozřejmě, je to přece úkol představenstva, které je složené ze zástupců měst. Ale voda je věčný komunální námět. Při pestrém složení většiny zastupitelstev jsou pak pestré i jejich názory a rozhodnutí. A teď nemluvíme o kvalitě či kapacitě místních zdrojů a investicích, které na ně musí radnice vydávat, protože ve finále je stejně zaplatí jejich občané v ceně vodného a stočného. Mluvíme o tom, že vodárenství v Česku postrádá koncepci a koncepční řešení. Zatímco v případě JVS se voda, cena a náklady rozděluje mezi 388 tisíc obyvatel, ve městech a obcích to bude vždy jen příslušný počet obyvatel. Možná momentální levnější efekt pak nemusí být tím nejlepším.

To říkám s vědomím, že alterna-

tivní místní zdroje v sídlech jinak napojených na vodárenskou soustavu, mají své nezpochybnitelné opodstatnění a důležitou roli. Domnívám se ale jako zdroje rezervní, záložní. Podobně máme v JVS úpravny vody v Husinci pro Prachaticko a Táboře pro Tábořsko. Zrekonstruovali jsme je a slouží jako strategické rezervní zdroje. Přitom uvedená města to nestálo ani korunu.

Investice do modernizace a oprav soustavy byly dosud hrazeny z nájemného. To s jejím vlastním provozováním padlo?

Nájemné jako takové ano, to už není příjem. Jediným naším příjmem je tržba za vodu prodanou. Od tržby musíme odečíst náklady a zůstává zhruba objem prostředků, potřebný pro opravy, údržbu a investice zhruba ve výši nájemného, které jsme měli ze smlouvy před výběrovým řízením v roce 2008. Máme sice nějaký „polštář“, ale i tak je zjevné, že v této chvíli některé investice musíme omezit nebo rozložit v čase. Ale můžeme se dostat k tomu, že klesne-li spotřeba pod zmíněných 15 miliónů kubiků, soustava začne stárnout, protože na obnovu, údržbu a rozvojové investice nebude dostatek finančních prostředků. Takový vývoj bychom neměli připustit.

Mohou nedávne i budoucí liniové stavby a napojení tamních obcí kompenzovat propad objemů prodané vody?

Tak to nestojí a není to ani cílem. Cena prakticky každé rozvojové investice je tak vysoká, že spočítáte-li místní odběry obcí, pak je taková investice prakticky nenávratná. Proto existují dotace Ministerstva zemědělství na napojení dosud nenapojených lokalit, které jako jedny z mála pokládám za velmi oprávněné. Kdo v tom nežije, těžko si představuje, co to znamená nemít v jedenadvacátém století kvalitní pitnou vodu. My jí máme v kraji přebytek a potřebujeme ji do těchto oblastí jen dopravit. Koneckonců je i posláním naší soustavy přispívat k rozvoji Jihočeského kraje. Právě obce a města musí uvážlivě rozhodnout, jakou soustavu chtějí mít. Soustava

ani JVS totiž nepatří žádnému privatnímu nebo zahraničnímu vlastníkovi, ale výhradně jim.

Když jsem třeba mluvil o našich nových liniových stavbách na pražských úřadech, tak se tam mnozí chytali za hlavu při představách problémů, které budeme muset řešit s majiteli pozemků. Příklady ze stavby silnic a dálnic je děsily. A vidíte, my to na prvních osmi kilometrech na severu Písecka zvládli relativně rychle, což, připouštím, je skoro zázrak. Ale hodně nám pomohli tamní starostové. Nakonec všichni vidí, že když není dost kvalitní pitné vody, je to problém.

Využijete zde státní dotaci?

Dozorčí rada, která podle stanov schvaluje investice nad pět miliónů, na posledním zasedání dala zásadní pokyn, že bude se stavbou souhlasit za předpokladu, že se získá státní dotace. Pokud jde o Ministerstvo zemědělství, žádost o dotaci jsme podali a věříme, že nejsme bez nadějí. Zatím se jeví, že v soutěži podané nabídky se pohybují výrazně pod projektovanou hodnotou. Přesto tato stavba nemá ekonomickou návratnost. Bez zmíněné dotace by nejspíš nebyla realizovatelná. Věřím ale, že v září stavba začne. Obyvatelé obcí severního Písecka se dlouhodobě potýkají s nedostatkem a kvalitou pitné vody. O tom že nelze zajistit rozvoj těchto obcí ani nemluvě.

Jak jste vůbec zvládli převzetí provozování soustavy?

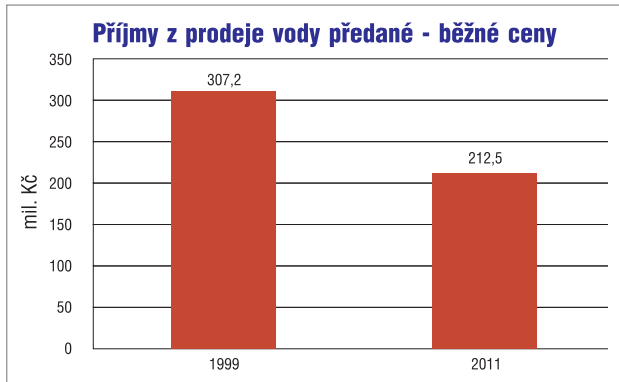
Voda teče, nemá jinou barvu ani chuť, nikdo nic nepoznal. To je asi nejlepší výsledek, jaký si bylo možné přát. Jsme spokojeni. Bez obrovského množství práce, které se odvedlo na představenstvu, dozorčí radě, kterou vykonali naši poradci a naši zaměstnanci, by se to ale sotva povedlo. Bez „mírového“ rozchodu s předchozím provozovatelem, který poskytl potřebnou součinnost, už vůbec ne. Administrativně, ekonomicky i fakticky jsme byli prostě připraveni. Všem zúčastněným tak patří velké poděkování.

Jak jste to pocítil vy osobně? Učíte se řídit větší firmu?

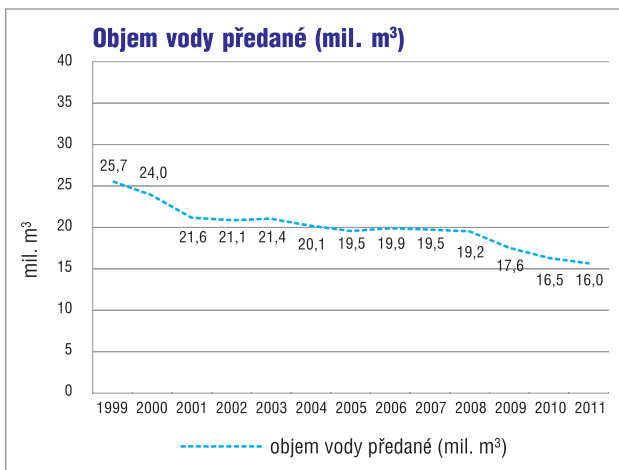
To také. Zvládli jsme velkou výzvu. Převzetí provozu znamenalo i to, že přišly nové pohledy - zatím jsme byli správci majetku měst a obcí podle pokynů, strategie, koncepce. Dnes jsme za něj zodpovědní úplně. V tom to je nové. Přibyl náměstek zodpovědný za provoz, mění se struktura firmy. Na druhou stranu na správní úsek JVS, který je v sídle firmy, jsme nepřijali žádného člověka a novou agendu rozdělili mezi stávající zaměstnance. Těm tím přibyla práce, hlavně na ekonomickém oddělení. Čas hlubší analýzy ale teprve přijde. Stále jsme ve stavu seznamování se s některými věcmi. To platí i pro provoz - ten byl střediskem v rámci firem VaK nebo Čevak a o některé věci se nestaral. I to se mění. Stejně jako my si musíme zvykat, že pohledy lidí z provozu jsou přímochařejší, že se k nám dostává ne skutečně víc informací, které je třeba zpracovat a rozhodnout.

Ekonomika pod drobnohledem

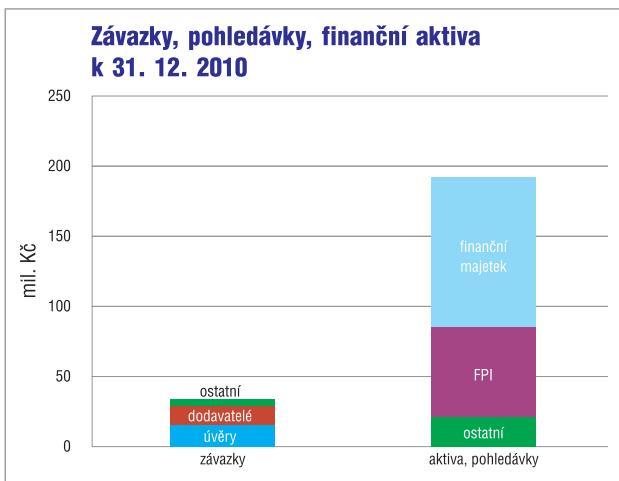
Čtyři zajímavá srovnání vybral Miroslav Král, ekonomický náměstek Jihočeského vodárenského svazu, pro toto číslo firemního zpravodaje. Ukazují vývoj příjmů z prodeje vody a závazky a pohledávky firmy. Komentář k nim najdete na této straně v rozhovoru s Antonínem Princem, ředitelem JVS, s nímž jsme právě na tato témata hovořili.

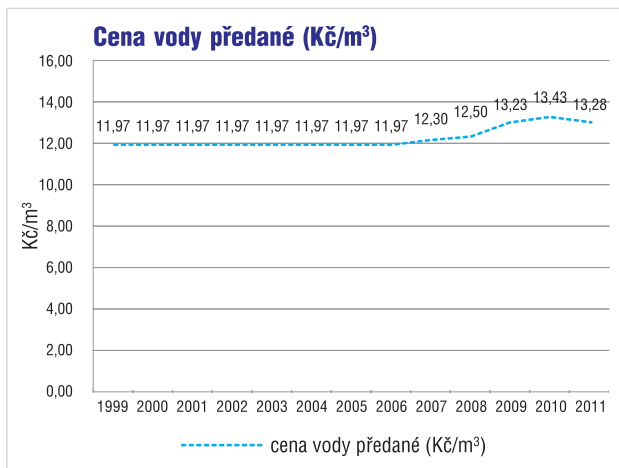
GRAF 1 - V roce 1999 dosáhly příjmy z prodeje vody předané 307,2 miliónů Kč. Pro rok 2011 se předpokládá příjem 212,5 miliónů Kč. Znamená to, že příjmy pro zajištění provozu, údržby, obnovy a rozvoje vodárenské soustavy pro rok 2011 činí pouze 69,1 procenta objemu z roku 1999. Vzhledem k tomu, že během let 1999 až 2010 dosáhl růst cen zhruba 33 procent, pak nyní JVS hospodaří reálně s necelými 52 procenty finančních prostředků než před nějakými dvanácti lety.

GRAF 2 - V roce 1999 bylo z Vodárenské soustavy jižní Čechy prodáno 25,7 miliónů m³ vody předané, v roce 2011 to bude pouze 16,0 miliónů m³. Pokles objemu činí 8,7 miliónů m³, tj. 38 procent.

GRAF 3 - JVS k 31. 12. 2010 dodavatelům, bankám, zaměstnancům a daňové správě dlužil 34 miliónů Kč. Ke stejnému datu měl pohledávek, finančního majetku a nesplacených zůstatků poskytnutých půjček úhrnem za 192,3 miliónů Kč.

GRAF 4 - Od roku 1999 do roku 2011 se cena vody předané zvýšila v běžných cenách o 1,31 Kč/m³, tj. o necelých 11 procent. Meziročně rostla cena vody předané o necelé procento. Za stejné období dosáhla inflace (růst cen) 33 procent. Znamená to, že reálně (ve stálých cenách) došlo k poklesu ceny vody předané o více než 16 procent.

Dvě obce žádají o přijetí za člena Jihočeského vodárenského svazu

Jihočeský vodárenský svaz měl před červnovou valnou hromadou 250 členů. Žádost o přijetí nyní podaly dvě obce z Táborska - Sedlečko u Soběslavě a Meziříčí, ležící nedaleko Dražic. Obě se chtějí podílet na činnosti a správě majetku. Zatímco Sedlečko se na Vodárenskou soustavu jižní Čechy už napojilo, Meziříčí tento krok chystá. Letos požádalo Ministerstvo zemědělství o dotaci na vybudování vodovodu.

Sedlečko získalo dotace a vybudovalo nový vodovod spojený s vodárenskou soustavou

Mezi obcemi, o jejichž přijetí za člena Jihočeského vodárenského svazu bude rozhodovat valná hromada, je i Sedlečko u Soběslavě. To leží asi čtyři kilometry od Soběslavi v údolí obklopeném rybníky, lesy a krásnou přírodou s rozlohou zhruba 365 hektarů. Vede přes ni i cyklostezka na hrad Choustník.

Sedlečko u Soběslavě

„Celé léta u nás byli lidé, pokud jde o pitnou vodu, závislí na svých vrtných studních. Letos jsme ale dobudovali obecní vodovod napojený na jihočeskou vodárenskou soustavu,

abychom nahradili ve studních se ztrácející vodu a zajistili její lepší kvalitu. Musím říct, že naši lidé tuhle investici přijali s povděkem, protože jsme jim zajistili stálý a kvalitní přísun pitné vody,“ uvádí pětatřicetiletý Vlastimil Bočánek, starosta Sedlečka. O správu nového

Vlastimil Bočánek

vodovodu se stará společnost Čevak.

Investice za více než deset milionů, na níž se podílela obec, kraj a stát, se začala připravovat už v roce 2008 a v dalších dvou letech se po částech realizovala. Letos v březnu se pak celá stavba kolaudovala.

„Od zapojení do činnosti Jihočeského vodárenského svazu, který vodárenskou soustavu vlastní a provozuje, si slibujeme víc informací o práci a chodu svazu a vodním hospodářství v kraji,“ říká Vlastimil Bočánek.

V obci (dříve Sedlce), jejíž historie sahá až do roku 1363, je dnes 52 domů se 140 obyvateli. Část jich už žije v nové zástavbě, vyrůstající směrem k Myslčovicím. K Sedlečku patří také samoty Nová Hospoda, U Antošů a Dobrá Voda s rekreačními chalupami a chatami a památkově chráněným kostelíkem, který se nazývá U čtrnácti svatých pomocníků. Příležitost obec navštívit se nabízí už 11. června, kdy se v ní koná první ročník festivalu country hudby.

Okolí Sedlečka láká k procházkám.

Když je velké sucho, v Meziříčí studny vysychají

Obec Meziříčí leží zhruba deset kilometrů od Tábora směrem na Písek. V současné době má 55 obydlených domů se 175 lidmi a také velké starosti s kvalitou a množstvím pitné vody.

Meziříčí

Lidé jsou závislí na čerpání vody z domácích studní, jak ale ukazují její rozbor, většinou je zdravotně závadná. Proto se doporučuje pouze jako voda užitková. „A když přijde extrémní sucho, pak té vody je naprostý nedostatek,“ říká starosta Karel Černý, který upozorňuje i na zvýšené nebezpečí ohrožení radonem.

Obec proto letos požádala o dotaci na vybudování obecního vodovodu Ministerstvo zemědělství a byla zařazena do Seznamu akcí Programu 129180. „Projekt řeší připojení naší obce na Vodárenskou soustavu jižní

Pohled na část Meziříčí.

Čechy. Proto jsme také požádali o přijetí za člena Jihočeského vodárenského svazu. Pokud dotaci získáme, chceme využít i svazový příspěvek k napojení na vodárenskou soustavu, případně i půjčku z Fondu podpo-

ry investic,“ uvedl Karel Černý. Vyřešení problémů s pitnou vodou by bezesporu podpořilo i další rozvoj obce. Ta nyní tvoří územní plán, v němž jsou i pozemky vhodné pro výstavbu rodinných domů, o které je i kvůli

poloze obce velký zájem. A voda je samozřejmě problémem. To ilustruje i stavba obecního domu, postaveného hlavně zásluhou tisícovky brigádnických hodin v letech 1990 - 2000. Jeho součástí je obecní úřad, knihovna, restaurace a sál, místnosti pro ubytování nebo sklady v suterénu.

„Tento objekt je ale napojen pouze na obecní studnu, a pokud nebude připojen na nový vodovodní řad, nemůže být zkolaudován. A tedy ani využit k účelům, pro které byl postaven,“ říká starosta. Ten by přitom připojení na soustavu uvítal i kvůli požární bezpečnosti. Vlášnický potok, protékající obcí totiž v případě požáru svou kapacitou nestačí, a řešením by proto bylo vybudování hydrantů na obecním vodovodu.

Představujeme provozní úsek

Z Vodárenské soustavy jižní Čechy odebírá pitnou vodu 142 jihočeských měst a obcí, v nichž žije na 388 tisíc obyvatel. Soustava má přes 500 kilometrů vodovodních potrubí, řadu čerpacích stanic a vodojemů a její provoz řídí provozní úsek, sídlící v Úpravě vody Plav.

Hlavní strojník Jaroslav Hlach (vlevo) a dispečr Miroslav Srbený ve velině.

Technolog Zdeněk Haider při kontrole průtoků vápenného „mléka“ v objektu dávkování chemikálií.

Laborantka Miroslava Netušilová.

Čerpací stanice

Těmito rourami opouští pitná voda úpravnu a míří do celého kraje.

Z tiskové konference

O změně provozovatele Vodárenské soustavy jižní Čechy a důvodech, které k nim vedly, informovali novináře na tiskové konferenci 25. ledna ředitelé obou firem Antonín Princ (JVS) a Jiří Heřman (Čevak). „Nenaplnila se naše očekávání, spojena s růstem spotřeby vody. Naopak v důsledku ekonomické krize dochází k jejímu dalšímu poklesu, a protože musíme plnit i své další závazky, je tato provozovatelská smlouva pro nás neudržitelná,“ vysvětlil Jiří Heř-

Antonín Princ a Jiří Heřman na tiskové konferenci.

man. „Za dané situace pro nás bylo nejdůležitější udržet stabilitu soustavy. A to jak provozu, tak ceny prodávané vody,“ uvedl Antonín Princ a novináře seznámil se změnami, kterými při převzetí provozu soustavy prochází Jihočeský vodárenský svaz. Podle smlouvy se bude společnost Čevak ještě další tři roky podílet na stabilním odběru pitné vody z vodárenské soustavy. To má zajistit její bezproblémový provoz a především pomoci udržet cenovou stabilitu.